

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010794
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2117010794.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdenej A. B. C. B., v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdenej A. B. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24.04.2023, č. k. 24T/25/2017-656, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.08.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II.

Podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona súd vyslovuje, že odsúdená A. B., nar. XX.XX.XXXX v D. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 24T/25/2017 zo dňa 26.04.2018, právoplatného dňa 12.05.2018, o s v e d č i l a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že odsúdená A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., adresa na doručovanie: F. G., C. G. XXX/X, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 24T/25/2017 zo dňa 26.04.2018, právoplatným dňa 12.05.2018, neosvedčila, a preto trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 24T/25/2017 zo dňa 26.04.2018, v trvaní 3 (tri) roky vykoná. Zároveň podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že spôsob života odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nie je možné po všetkých stránkach hodnotiť ako riadny život. Odsúdená sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustila ďalšej trestnej činnosti, za čo bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.10.2021 sp. zn. 4T/20/2020, právoplatným dňa 02.12.2021. Správanie odsúdenej na slobode jednoznačne svedčí o tom, že odsúdená zneužila šancu, ktorú jej súd poskytol pri podmienenom odsúdení a namiesto toho, aby sa snažila o vedenie riadneho života a začlenenie sa do spoločnosti, bola jej táto poskytnutá šanca ľahostajná a pokračovala v porušovaní právnych predpisov. Keďže odsúdená v skúšobnej dobe nevedla riadny život, súd jej v zmysle § 52 ods. 1 Trestného zákona nariadil nepodmienečný trest odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu zahlásila, ihneď po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdená A. B. (č. I. 654 spisu), ktorú dodatočne odôvodnila prostredníctvom obhajcu osobitným písomným podaním (č. I. 661, 665-670 spisu).

V písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdená prostredníctvom obhajcu namietala (skrátene), že považuje napadnuté uznesenie za nespravodlivé a arbitrárne. Konajúci súd podľa odsúdenej konal arbitrárne, keď ako dôvod neosvedčenia bez hlbšieho skúmania uviedol, že odsúdená nevedla riadny život, pretože bola počas skúšobnej doby právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo

dňa 18. októbra 2021 sp. zn. 47/20/2020, právoplatným dňa 2. decembra 2021. Okresný súd vôbec nezobral na zreteľ záverečnú správu probačného a mediačného úradníka zo dňa 7. januára 2022. Na verejnom zasadnutí konajúci súd vôbec neskúmal, za akých okolností spáchala odsúdená neúmyselný trestný čin, za ktorý bola právoplatne odsúdená v skúšobnej dobe. Rovnako konajúci súd neskúmal závažnosť porušenia podmienok podmieneného odsúdenia, neskúmal osobné, finančné ani iné pomery odsúdenej, iba jednoducho konštatuje, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18. októbra 2021 sp. zn. 4T/20/2020 za spáchanie trestného činu počas skúšobnej doby odsúdená nevedla riadny život.

Podľa názoru odsúdenej, rozhodnutiu o tom, či sa odsúdená osvedčila, resp. neosvedčila v skúšobnej dobe, malo predchádzať riadne dokazovanie či zo strany odsúdenej boli splnené zákonom určené podmienky na osvedčenie sa v skúšobnej dobe, t. j. či viedla riadny život, dodržiavala podmienky probačného dohľadu a splnila uložené podmienky alebo povinnosti. Tieto podmienky na vyslovenie osvedčenia sa v skúšobnej dobe musia byť splnené kumulatívne. Z vyššie uvedenej správy probačného a mediačného úradníka je zrejmé, že odsúdená sa podrobila probačnému dohľadu a absolvovala uloženú povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Teda v otázke vedenia riadneho života konajúci súd nevykonal žiadne bližšie skúmanie a v uznesení jednoducho poukázal na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 18. októbra 2021 sp. zn. 4T/20/2020, ktorý bol vynesený počas plynúcej skúšobnej doby. Na tomto mieste odsúdená poukázala na rozsudok NR 2 Tz 69/1972 a rovnako na R 19/1976, pričom zastávala názor, že z vyššie citovaných judikátov možno konštatovať, že samotné odsúdenie za iný trestný čin počas skúšobnej doby nie je možné bez ďalšieho považovať za nesplnenie podmienky viesť riadny život. Z rozhodnutia R 19/1976 vyplýva, že spáchanie úmyselného trestného činu spravidla svedčí o tom, že sa odsúdený neosvedčil. Z gramatického výkladu slova spravidla vyplýva, že aj v prípade spáchania úmyselného trestného činu odsúdeného počas skúšobnej doby môžu nastať také okolnosti, pre ktoré môže súd skonštatovať, že odsúdený aj napriek spáchaniu úmyselného trestného činu viedol riadny život.

Poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 18. októbra 2021 sp. zn. 4T/20/2020 uviedla, že spáchala nedbanlivostný prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže tým, že jej dcéry ako žiačky 8., resp. 9. ročníka vymeškali 329, resp. 378 hodín v období od 2. septembra 2019 do 10. decembra 2019. V tomto období prežívala odsúdená zložitú životnú situáciu, kedy dňa 15. októbra 2019 predčasne cisárskym rezom porodila dcéru H.. Odsúdená mala rizikové tehotenstvo a bola viac ako mesiac hospitalizovaná v Trnavskej nemocnici najprv na pozorovanie pred pôrodom a následne, keďže porodila v 34. týždni tehotenstva, bola s predčasne narodenou dcérou v nemocnici. V tejto zložitej životnej situácii jej so staršími dcérami pomáhala „svokra“ - matka druhá, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti. Odsúdená sa v rámci svojich možností ako čerstvá matka predčasne narodeného dieťaťa starala najmä o novorodenú dcéru H.. Starším dcéram sa venovala v rámci možností osamelej matky, dcéram pripravila desiatu a dala im peniaze na cestu do ZŠ. V danom čase nebolo zo strany odsúdenej možné kontrolovať 14 až 15 ročné dcéry, či školu riadne navštevujú. Matka sa až neskôr od riaditeľa školy dozvedela, že jej dcéry boli šikanované, že sa im spolužiaci vysmievali z dôvodu, že ich otec je vo väzení. S pomocou sociálnych pracovníčok, s ktorými matka plne spolupracovala, sa dcéry vrátili do školy, aj keď následne začali platiť opatrenia proti šíreniu ochorenia COVID-19. Najstaršia dcéra je už dospelá, osamostatnila sa a žije v Bratislave. Dcéra B. študuje na strednej škole za kaderničku. Najmladšia dcéra H. práve začína chodiť do škôlky. O tomto predložila súdu vlastnoručné písomné vyjadrenie - kópia 8, v ktorom v skratke uvádza obdobné skutočnosti ako v odôvodnení tejto sťažnosti a popisuje svoju sociálnu, rodinnú a pracovnú situáciu.

Na základe vyššie uvedeného považuje rozhodnutie Okresného súdu Trnava o neosvedčení sa počas skúšobnej doby za formalistické, arbitrárne, bez akéhokoľvek skúmania individuálnych okolností, ktoré viedli k odsúdeniu odsúdenej za nedbanlivostný trestný čin. Rozhodnutie Okresného súdu Trnava nijako nereflektuje stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť, ani osobné a povahové vlastnosti odsúdenej matky a najmä to, do akej miery od odsúdenej hrozí nebezpečenstvo páchania trestnej činnosti do budúcnosti. Nebezpečenstvo spustnutia oboch dcér sa odsúdenej - matke podarilo s pomocou sociálnych pracovníčok eliminovať, kedy sa najstaršia z dcér osamostatnila a žije v Bratislave a druhá dcéra naďalej študuje na strednej škole. Zodpovedné správanie matky a jej snaha o zabezpečenie všetkých potrieb pre jej dcéry je skôr úspešným príbehom matky - samoživiteľky, ktorá sa v zložitej situácii s pomocou sociálnych pracovníčok opätovne postavila na nohy a po rizikovitom tehotenstve a predčasne narodenej dcére zabezpečila pre svoje deti všetko potrebné.

Poukazujúc na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že za istých výnimočných okolností môže súd rozhodnúť o tom, že ponechá podmienené odsúdenie v platnosti, resp. vysloví, že sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe a to napriek tomu, že odsúdený dal súdu príčinu, aby rozhodol o vykonaní trestu

odňatia slobody, mala za to, že v konkrétnom v prípade odsúdenej takáto výnimočná okolnosť nastala. Odsúdená - matka, z nedbanlivosti umožnila dcéram chodiť poza školu, k tomuto činu sa dobrovoľne priznala, hoci jej kontrolu školskej dochádzky objektívne znemožňovalo rizikové tehotenstvo, viac ako mesačná hospitalizácia v nemocnici a následná nevyhnutná starostlivosť o predčasne narodenú dcéru. Aj napriek týmto objektívnym prekážkam sa však odsúdená - matka, starala o svoje deti najlepšie ako vedela, vyhľadala pomoc sociálnych pracovníčok a dcéry opäť začali navštevovať školu. Preto napadnuté uznesenie z dôvodu, že odsúdená nevedla v skúšobnej dobe riadny život, nakoľko spáchala neúmyselný trestný čin, je v rozpore s účelom ukladania trestov podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona. Izolácia a vytrhnutie odsúdenej z jej prirodzeného sociálneho prostredia a nahradenie užitočných a existujúcich sociálnych väzieb novými, vybudovanými v kriminálnom prostredí, je v prípade odsúdenej kontraproduktívne a má ďalekosiahle následky pre život odsúdenej, ako aj jej maloletých dcér. Na základe vyššie uvedeného žiadala o zrušenie napadnutého uznesenia a aby odvolací súd postupoval podľa ustanovenia § 194 Trestného poriadku písm. a) a rozhodol vo veci sám tak, že odsúdená viedla v skúšobnej dobe riadny život a sú splnené podmienky na rozhodnutie o osvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe.

Okresná prokurátorka sa ihneď po vyhlásení uznesenia vzdala práva na podanie sťažnosti (č. I. 654 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť odsúdenej je dôvodná.

Krajský súd, po splnení prieskumnej povinnosti, v prvom rade z pripojeného spisu okresného súdu zistil, že:

- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 24T/25/2017-459, právoplatným dňa 12.05.2018, bola odsúdená A. B. uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Súd jej zároveň uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu;

- skúšobná doba podmieneného odsúdenia odsúdenej začala plynúť dňa 13.05.2018 a uplynula dňa 13.05.2021;

- z odpisu Registra trestov vyplýva, že odsúdená sa v období najmenej od 02.09.2019 do najmenej 10.12.2019, teda počas plynutia skúšobnej doby, dopustila trestného činu právne kvalifikovaného ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.10.2021 sp. zn. 4T/20/2020, právoplatným dňa 02.12.2021, na trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 5 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Súd jej zároveň uložil primerané povinnosti.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,

b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo

c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu a napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že okresný súd mal počas verejného zasadnutia nie len stručne oboznámiť rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 18.10.2021, sp. zn. 4T/20/2020, a odpis Registra trestov odsúdenej, ale najmä výsluchom odsúdenej a inými procesnými úkonmi (najmä oboznámením celého obsahu spisového materiálu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.10.2021 pod sp. zn. 4T/20/2020 k okolnostiam spáchaného skutku, a tiež príslušnými dopytmi k osobným, rodinným, sociálnym pomerom odsúdenej a pod.) zisťovať relevantné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre ustálenie skutkových záverov o správaní sa odsúdenej v skúšobnej dobe.

Okresný súd síce správne poukázal na to, že odsúdená sa v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustila nedbanlivostného trestného činu, avšak voči odsúdenej aplikoval § 52 ods. 1 Trestného zákona mechanicky a príliš formalisticky, pričom tento svoj postup, v rozpore so zákonnými a ústavnými kritériami na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nijakým spôsobom neodôvodnil. Inak povedané, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré dali príčinu na vyslovenie neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, krajský súd zastáva názor, že okresný súd mal v rámci konania dôslednejšie skúmať charakter a okolnosti prečinu, ktorého sa odsúdená dopustila v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ďalej mal dôslednejšie preskúmať osobné pomery odsúdenej a to najmä vyžiadanim si charakteristiky ohľadom jej osoby z miesta bydliska, prípadne od zamestnávateľa, bližšie zisťovať a verifikovať sociálne pomery odsúdenej a až následne, po takto vykonanom úplnom dokazovaní a dôslednom vyhodnotení zistených skutočností jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach mohol okresný súd zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

K tomu krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že pri rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa skúmanie súdu zameriava výlučne na to, či odsúdená viedla alebo nevedla v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia riadny život a v prípade, ak súd zistí, že odsúdená riadny život nevedla, rozhodne „spravidla“ o nariadení nepodmiennečného trestu, no je jeho obligátnou povinnosťou preskúmať závažnosť a povahu protiprávneho konania odsúdenej osoby. Pritom však treba skúmať správanie sa odsúdenej osoby počas celej skúšobnej doby, taktiež za akých okolností došlo k protiprávnemu konaniu zo strany podmiennečne odsúdenej a či nie sú v danom prípade splnené podmienky na postup podľa § 52 ods. 1 prvá veta Trestného zákona.

Platný a účinný Trestný zákon nedefinuje, čo možno podradiť pod pojem „riadne vedenie života“. Súdna prax opakovane zdôraznila, že ani samotné spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe neznamená automaticky premenu podmiennečného trestu odňatia slobody na trest nepodmiennečný. V tomto smere sa žiada poukázať na právne závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 7 To 3/2001, podľa ktorého „recidíva nie vždy, aj keď spravidla rozhodujúcim spôsobom, svedčí o tom, že účel, ktorý sledoval podmiennečným odsúdením, nebol dosiahnutý“. Preto bolo úlohou prvostupňového súdu nielen skúmať správanie sa podmiennečne odsúdenej počas celej skúšobnej doby, ale zároveň náležite zisťovať dôvody a príčiny, prípadne pre spoločnosť neúnosného správania sa.

Napriek predčasnému záveru prvostupňového súdu o tom, že odsúdená v skúšobnej dobe nevedla riadny život, naopak krajský súd po podrobnom preskúmaní danej trestnej veci dospel k názoru, že počas sťažnostného konania boli zistené také okolnosti prípadu, pri ktorých by bolo možné konštatovať ich „výnimočnosť“ v rámci rozhodnutia o osvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia tak, ako to vyžaduje § 52 ods. 1 druhá veta Trestného zákona. Tieto spočívajú v jej rodinných a sociálnych pomeroch, nízkej spoločenskej nebezpečnosti „závadného“ konania (nedbanlivostný trestný čin), ktorého sa odsúdená v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustila, ako aj preukázateľnej snahe odsúdenej po náprave.

V tomto prípade je nesporné tak ako bolo uvedené už vyššie, že odsúdená počas plynutia skúšobnej doby spáchala nedbanlivostný prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, no prvostupňový súd sa bližšie okolnosťami spáchania uvedeného skutku nezaoberal. Ako však sama odsúdená v sťažnosti uviedla, že v tomto období prežívala zložitú životnú situáciu, kedy dňa 15.10.2019 predčasne cisárskym rezom porodila dcéru, predtým mala rizikové tehotenstvo a bola viac ako mesiac hospitalizovaná v Trnavskej nemocnici, pričom v tejto životnej situácii jej so staršími dcérami pomáhala matka druhá,

s ktorou žijú v spoločnej domácnosti. Síce sa odsúdená v rámci svojich možností ako čerstvá matka predčasne narodeného dieťaťa starala najmä o novorodenú dcéru, starším dcéram sa venovala v rámci možností osamelej matky, pričom v danom čase nebolo zo strany odsúdenej možné kontrolovať 14 až 15 ročné dcéry, či školu riadne navštevujú. Odsúdená sa až neskôr od riaditeľa školy dozvedela, že jej dcéry boli šikanované, že sa im spolužiaci vysmievali z dôvodu, že ich otec je vo väzení. Tieto okolnosti na strane odsúdenej okresný súd aj napriek tomu, že mal k dispozícii spisový materiál zo základného konania, neskúmal.

Za výnimočné okolnosti možno považovať aj nepriaznivý zdravotný stav blízkej osoby, ktorá žije s odsúdeným v spoločnej domácnosti a ktorý je tak vážny, že si vyžaduje nepretržitú osobnú starostlivosť bez možnosti umiestnenia v takejto osoby v zariadení poskytujúcom potrebnú zdravotnú starostlivosť a tiež okolnosti, za ktorých došlo k protiprávnemu konaniu podmienene odsúdeného v skúšobnej dobe (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.04.2012, sp. zn. 4 Tost 2/2012).

Krajský súd preto prihliadol na všetky okolnosti, ktoré uviedla odsúdená v sťažnostných námietkach a ktoré súvisia s osobou odsúdenej, najmä na jej osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žila, na charakter činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný ako aj na existenciu výnimočných okolností (je osamelou matkou troch detí, pričom jej najmladšia dcéra má len tri roky a jej druh je vo výkone trestu odňatia slobody). V danom prípade je dôležité poukázať na skutkové zistenia opísané v sťažnosti odsúdenej, ako aj na jej preukázateľnú snahu po náprave, jej spôsob života (s výnimkou spáchania nedbanlivostného trestného činu), vedenie riadneho života, plnenie si pracovných, rodinných ako aj ďalších občianskych povinností. Treba podotknúť, že odsúdená svojim protiprávnym konaním v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia nespôsobila závažnú škodu alebo ujmu na právach iného, spáchanie nedbanlivostného trestného činu oľutovala, pričom okrem už spomenutého protiprávného konania sa žiadnej inej protispoločenskej činnosti nedopustila (okresný súd žiadne iné skutočnosti ani neuvádza) a rovnako sa nesnažila spáchanie predmetného skutku nijakým spôsobom bagatelizovať. Podľa názoru krajského súdu sa nejednalo v súhrne o tak závažné protispoločenské konanie, ktoré by nutne muselo viesť k záveru, že odsúdená v skúšobnej dobe nevedela riadny život, ergo že sa neosvedčila. Aj krajskému súdu sa javí, že išlo o ojedinelý incident, ku ktorému došlo v strede plynutia skúšobnej doby, pričom od toho momentu sa iného protiprávného konania odsúdená nedopustila. Navyiac, zo záverečnej správy z probácie zo dňa 07.01.2022 je zrejmé, že odsúdená sa podrobila aj nariadenému probačnému dohľadu a splnila tak uloženú povinnosť vyplývajúcu zo súdneho rozhodnutia.

Následne po vyhodnotení osoby odsúdenej a okolností prípadu dospel sťažnostný súd k záveru, že rozhodnutie o premene trestu by v tomto prípade znamenalo neprimeraný zásah do života odsúdenej, resp. by bolo pre ňu, ale najmä pre jej deti neprimerane prísne. Je však potrebné odsúdenú dôrazne upozorniť, že k tomuto rozhodnutiu dospel krajský súd len vzhľadom na výnimočné okolnosti prípadu, preto je dôležité, aby túto šancu, ktorá jej bola súdom daná, preukázala najmä tým, že bude naďalej viesť riadny život a tým zároveň dokázala, že jej protiprávne konanie bolo len jednorazové vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom, teda že sa už nebude dopúšťať protiprávného konania.

K uvedenému úplne na záver je tiež potrebné dodať, že na pre predĺženie probačného dohľadu, uloženie doteraz neuložených obmedzení alebo povinností alebo nariadenie kontroly uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami (tak ako sa domáhala odsúdená), nie sú splnené zákonné podmienky a to vzhľadom na to, že takýto postup je možný len počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, ktorá však uplynula dňa 13.05.2021.

Pretože na základe spisového materiálu krajský súd zistil dôvod na postup podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu a sám rozhodol, že sa odsúdená v skúšobnej dobe podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona osvedčila.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.